

[Hauch.]

et saadant Spørgsmaal. Det afgørende maa dog være dette, om man ved Loven har forudsat og fastlagt, at saadan skulde det være, men det kan den højtærede Minister ikke paavise mig — det er i hvert Fald ikke sket endnu — et eneste Eksempel paa. Man har udtrykkelig bestemt i Lensloven, hvordan Afløsningen af Lenene skulde finde Sted; man har sagt, at de Midler, der fremkom her, skulde henlægges i en Jordfond og bruges til Støtte for Udstykningen her i Landet, og man har udtrykkelig gennem Lovgivningen i 1919 erklæret, at den Jord, som blev fri ved Lenenes Afløsning, og den Jord, som kom til Raadighed ved Præstegaardenes Udstykning, skulde udstykkes efter Reglerne i Loven af 1919 om Jord i offentligt Eje. Vi er slet ikke uenige om dette, jeg deler ganske den Opfattelse. Men Enigheden hører op, naar den højtærede Justitsminister gaar ud fra, at Forudsætningen for Anvendelsen af Jordfondens Midler har været, at den Jord, man kom i Besiddelse af, alt sammen skulde udstykkes efter den nævnte Lov af 1919. Dette er ikke rigtigt, og den højtærede Minister kan ikke paavise et eneste Sted i Lovgivningen, hvor man har fastlagt dette, eller en eneste Udtalelse, hvoraf det klart fremgaar, at saadan skal det være. Det er udtrykkelig sagt, at Jordfondens Midler skal anvendes til Udstykning — derom er der ingen Strid —, men om det skal være under den ene eller den anden Form, har Loven af 4. Oktober 1919 ikke bestemt noget om.

Naar man saa her vil benytte den Anskuelse, som Folketingets Flertal nærer om dette Forhold, til at tvinge Udstykningen ind under en Form, som ikke har Flertal i det høje Landsting, saa er det, jeg siger, at derigennem udhuler man Landstingets Ligeberettigelse i den almindelige Lovgivning om Jordspørgsmaalet. Jeg har sagt det før og gentager her: det kan vi fra Landstingets Side ikke være med til, det vil vi ikke være med til, og vi betvivler meget, at den høje Regering og Regeringspartierne, Flertallet i Folketinget, vil tage en Strid med os herom, naar det kommer til Stykket. Jeg tror, man vil erkende, at paa dette Omraade vilde det være farligt for Folketinget at føre sin Krig igennem overfor Landstinget, netop fordi man ved en Bevilling paa Finansloven indfører et Princip i den almindelige Lovgivning, hvorved man knæsetter en anden Opfattelse end den, der

er Landstingets paa dette Omraade. Derfor har jeg det Haab og den Tro — det skal jeg slutte med at sige i Forbindelse med dette Spørgsmaal, at der indenfor Finansudvalget maa vise sig at være Mulighed for at skabe en Overenskomst om dette Forhold, saa at det ikke skal give Anledning til en Strid mellem Tingene. Det synes jeg, Spørgsmaalet er for lille til, men for Landstingets Vedkommende er det et Principspørgsmaal, hvis Konsekvenser vi ikke kan se bort fra. Derfor har jeg sagt dette saa klart og tydeligt her i Dag, som jeg i det hele taget ønsker at sige klart og tydeligt, hvad mit Partis Stilling er, hvis jeg kender den og kan udtrykke den, saaledes som jeg er saa heldig at kunne det i dette Tilfælde.

Justitsministeren (Zahle): Som det fremgaar af de Udtalelser, jeg før oplæste af Rigsdagstidende, og som blev fremsat i Folketinget ved Lenslovens første Behandling, var det en for hele Rigsdagen bekendt Forudsætning for Vedtagelsen af de to Love, at den ene skulde finansieres ved den anden, at Loven om Bortsalg af Jord i offentligt Eje skulde finansieres baade ved den Kapital og ved de Renter, som Jordfonden fik fra Lensafløsningen. Den Begrænsning, der blev indført for hele Forholdets Varighed, ligger i Bestemmelsen om Revision i 1935. Det har været praktiseret nu i 12 Aar, at Pengene blev anvendt paa denne Maade, og der er ogsaa indkøbt Jord, som er blevet udstykket efter Reglerne i Loven om Bortsalg af Jord i offentligt Eje. Det er ikke alene Lensjord og Præstegaardsjord, der er blevet udstykket paa den Maade, men paa den Maade er ogsaa anden Jord, som er indkøbt for Jordfondens Penge, blevet udstykket, og i det hele har Venstre jo været Tilhængere af denne Udstykningsmaade. Alt det, der nu passerer, bunder i, at Venstre har skiftet Synspunkt overfor denne Udstykningsmaade — hvorfor ved jeg ikke, men de har gjort det. Men de har ikke Ret til med et lille Flertal her i Landstinget at sabotere den bestaaende Lovgivning, som foreskriver, at indtil 1935 skal Jordfondens Midler anvendes efter Reglerne om Salg af Jord i offentligt Eje. Det er et Forsøg paa at omstyrte den bestaaende almindelige Lov ved en Afstemning paa Finansloven, og det er et forfatningsmæssigt Overgreb, som det er mig magtpaaliggende, at Landstinget ikke kommer til at foretage uden at have været advaret.